

Samenvatting kwestie Rafiq Naibzay, Afghaanse vluchteling met 1F-status

1. In februari 2000 gaf het Ministerie van Buitenlandse Zaken een richtlijn uit waarin de handelswijze rond Afghaanse vluchtelingen die onderdeel uitgemaakt hadden van de KhAD /WAD werd toegelicht. Dit werd het veel besproken ambtsbericht.
2. Het ambtsbericht betekende dat al deze vluchtelingen ambtshalve, vanwege hun deelname aan de KhAD /WAD, bestuursrechtelijk 1F tegengeworpen kregen. Dit houdt in dat er ambtshalve van uit wordt gegaan dat deze vluchtelingen oorlogsmisdaden hebben begaan.
3. Dit ambtsbericht leidde direct tot felle protesten omdat het uitging van een 'groepsbenadering'. Zowel in het nationaal als het internationaal strafrecht is een groepsbenadering onvoldoende om tot strafrechtelijke vervolging over te gaan.
4. De bestuursrechtelijk tegengeworpen 1F dient tot strafrechtelijke vervolging te leiden.
5. Het OM kon en kan weinig met deze zaken juist vanwege de 'groepsbenadering'. Op zoek gaan naar een goed onderbouwde verdenking neemt volgens het OM te veel tijd in beslag.
6. Afghaanse 1F-ers werden daardoor nagenoeg niet vervolgd. Hun zaken worden zelden in behandeling genomen.
7. De bestuursrechter laat zich niet uit over schuld of onschuld, maar toetst slechts het asielp proces aan bestaande regelgeving. Bestaande regelgeving is democratisch tot stand gekomen. Het instandhouden van de 1F-status is derhalve volgens Nederlandse wet en regelgeving rechtmatig.
8. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de UNHCR, Amnesty International hebben zich de afgelopen jaren meerdere malen uitgesproken over de wijze waarop Nederland omgaat met Afghaanse 1F-ers en het beleid veroordeeld. Nederland is de enige lidstaat van de Europese Unie die een groepsbenadering hanteert bij Afghaanse vluchtelingen.
9. In 2 uitspraken van de Rechtbank van 's Gravenhage (22-1-2011, BP6271 en 27-5-2011, BQ6757) is het juridische gat waarin Afghaanse 1F-ers als gevolg van het ambtsbericht vallen, ernstig veroordeeld. (zie ook bijgesloten uitspraken)
10. In 2008 heeft een Kamerdebat bewerkstelligd dat familieleden geen 1F meer tegen geworpen kregen. Daardoor kwamen zij in aanmerking voor een verblijfstitel. Het gevolg hiervan is dat vrouw en kinderen vaak een verblijfstitel krijgen en worden gescheiden van hun man/vader.
11. Bestuursrechtelijk is sprake van de omgekeerde bewijslast. D.w.z. dat 1 F-ers zelf hun onschuld voor de bestuursrechter moeten aantonen. Hoe dat moet is echter de vraag, omdat op grond van het ambtsbericht uit 2000 geen individuele toets plaatsvindt. En deelname aan KhAD /WAD als enige beoordelingsgrond geldt. Iemand die dus voor KhAD /WAD gewerkt heeft, kan dus per definitie nooit zijn onschuld aantonen.
12. Door het ambtsbericht zijn Afghaanse KhAD /WAD-medewerkers ten prooi gevallen aan de gevolgen van onze eigen regelgeving te weten het ambtsbericht van februari 2000.

Conclusie

In de hiervoor genoemde uitspraken (22-1-2011, BP6271 en 27-5-2011, BQ6757) achtte de bestuursrechter het ontbreken van een individuele toets onaanvaardbaar. Ook in de zaak van Rafiq Naibzay is nooit individueel getoetst. Een zelfde soort uitspraak is dit jaar

gedaan door Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. De oplossing is het ambtsbericht van 2000 van tafel te halen.

In de brief van 2 mei 2011 aan de gemeente Giessenlanden, gaf de minister aan dat ernstige medische redenen al dan niet in combinatie met psychosociale factoren reden kunnen zijn om toch een verblijfsvergunning te verstrekken. De echtgenote van Rafiq Naibzay is ernstig ziek. Bijgevoegd vindt u het medisch advies van het Ministerie van Justitie en de toekenning tegemoetkoming chronisch zieken.

Tenslotte

De uitspraken van de bestuursrechter en het verzoek van kamerleden voor parlementaire behandeling (Algemeen Overleg dat na het zomerreces zal plaatsvinden) rechtvaardigen ons inziens dat uitzettingsprocedures tot nader orde worden opgeschort. De heer Naibzay heeft op 8 juli aanstaande zijn laatste vertrekgesprek.